

Arrest

nr. 176 848 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JEENINGA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine afkomstig uit het dorp X in de provincie Ninawa. Begin 2014 viel Daesh uw provincie binnen. Mosul en Sinjar werden door hen ingenomen. U ontvluchtte op 04/08/2014 samen met uw familie uw dorp en trok naar Iraaks Koerdistan. Jullie verbleven er in een vluchtelingenkamp. Op 05/09/2015 verliet u het kamp en reisde naar Europa. U kwam op 15/09/2015 in België aan waar u op 21/09/2015 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 2-4) dat u afkomstig bent uit het dorp Wanke (Wané in het Arabisch) gelegen ten westen van de stad Mosul en ten zuiden van de Mosul dam. U woonde er van uw geboorte tot uw vlucht op 04/08/2014. U had er een eigen tegelzaak en u ging vaak voor uw werk naar andere omliggende dorpen zoals Telkeyf en Simel respectievelijk, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, een dorp in de provincie Ninewa ten noorden van de stad Mosul en een dorp ten noorden van de Mosul dam.

Gevraagd of er zich een rivier in de omgeving van uw dorp bevindt antwoordt u bevestigend en verklaart u (CGVS p. 5-7) dat de Mosul dam, die u heeft bezocht, op 10 minuten stappen ligt van Wanke. U verduidelijkt dat er geen echte rivier is, dat er geen stromende rivier is maar stilstaand water die jullie omschrijven als 'rivier' zonder een specifieke benaming ervan. U stelt dat deze 'rivier' ten noordwesten van uw dorp ligt en in een kleine boog zowel begint als eindigt in het meer aan de Mosul dam. U verklaart verder dat de rivier Tigris het meer aan de Mosul dam vult maar u weet niet waar de Tigris stroomt. De Tigris stroomt dicht nabij Mosul maar u kan ze niet situeren en u heeft ze nooit gezien. U verklaart ook dat er ten noorden van de Mosul dam een rivier loopt naar de stad Mosul. Gevraagd om het dorp Tel Zahib te situeren stelt u dat dit dorp ook Tel Thahab heet en zich ten westen van Wanke op 10 minuten rijden met de wagen bevindt. U weet niet of er water is in de omgeving van dit dorp en stelt dat er geen water dicht bij is. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de **rivier Tigris** vanuit de Mosul dam verder loopt naar het **zuidoosten** richting Mosul én dat de Tigris hierbij **vlak bij uw dorp Wanke** passeert. De Tigris scheidt zelfs de dorpen Wanke en Tel Zahib van elkaar. De vaststelling dat u niet weet dat er zich in de onmiddellijke omgeving van uw dorp een rivier bevindt en u geen idee heeft waar de Tigris stroomt dit terwijl de oostelijke oever van de Tigris het begin van uw dorp vormt, ondermijnt compleet als zou u gedurende de door u beweerde lange periode (tot 2014) altijd in Wanke hebben verbleven.

Deze vaststelling vindt verder bevestiging in het feit dat u stelt (CGVS p. 7) dat er in uw omgeving slechts 1 dam is, nl. deze aan het meer bij de Mosul dam. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat er zich op de Tigris dicht bij uw dorp Wanke nog een 2de dam bevindt waarover een baan loopt zodat men de Tigris er kan oversteken. Redelijkerwijze kan men verwachten dat u hiervan weet zou hebben. Toen er u een foto van deze 2de dam werd voorgelegd, stelde u dat dit de Mosul dam aan het meer is. Gelet echter op het markante onderscheid tussen deze twee dammen, de Mosul dam aan het meer heeft immers 4 kenmerkende torens, mag verwacht worden dat u het onderscheid tussen de twee dammen kan maken, hetgeen niet het geval is. U verklaart ook dat u de Mosul dam heeft bezocht en dat deze zich op 10 minuten stappen van het dorp Wanke bevindt. Aangezien uit bovenvermelde informatie blijkt dat de afstand tussen de Mosul dam en uw dorp ettelijke kilometers bedraagt, kan ook hieraan geef geloof worden gehecht en wordt verder uw beweerde herkomst uit het dorp Wanke ondermijnd.

Gevraagd naar de route van uw dorp naar Mosul verklaart u (CGVS p. 5) dat er verschillende wegen zijn en u omschrijft een route via Telkeyf. Gevraagd naar een ander mogelijke route stelt u dit niet te weten

daar u maar tweemaal in Mosul bent geweest. Deze bewering valt echter bezwaarlijk te rijmen met uw eerdere verklaring (CGVS p. 2) dat u vaak naar Mosul bent geweest met uw moeder om inkopen te doen. Het is duidelijk dat u uw verklaringen aanpast in een poging om uw beperkte kennis nog aannemelijk te maken als ook uw herkomst uit Wanke, quod non in casu.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Wanke gelegen in de provincie Ninewa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Wanke heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitskaart vermeldt dat deze u werd uitgereikt op 28/03/2012 te Wanij maar toont niet aan dat u zoals u beweert gans uw leven in Wanke zou verbleven hebben en kan dus deze conclusie niet wijzigen. Verder dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Ook moet opgemerkt worden dat het algemeen geweten is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke documenten in Irak makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23/03/2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, en de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor (CGVS p. 8-10) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak. Zo werd u de kaart getoond waaruit duidelijk blijkt dat de Tigris vlakbij het dorp Wanke stroomt. U stelt hierop dat u toch gezegd had dat er zich een rivier bevindt op 10 minuten van uw dorp en verwees hierbij naar de kleine (boog) 'rivier' met vertrekpunt en eindpunt in het water van de Mosul dam, hetgeen overduidelijk niet de Tigrisrivier is die volgens de kaart voorbij uw dorp doorloopt naar de stad Mosul. U werd er verder op gewezen dat de Tigris tussen uw dorp en het nabij gelegen dorp Tel Zahib loopt maar u stelt hiervan geen weet te hebben. U stelt dat u geen kaart kan lezen hetgeen echter niet kan verschonen dat u niet weet dat er een grote rivier in de onmiddellijke omgeving van uw dorp ligt. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Er werd u aangeboden om buiten de aanwezigheid van de protection officer met de hulp van de tolk te overleggen

met uw advocaat, hetgeen u gedurende 15 minuten deed, maar u bleef hierna erbij dat u van Wanke afkomstig bent hetgeen echter omwille van de hierboven aangehaalde redenen absoluut niet voor waar kan worden aangenomen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 3 EVRM.

Volgens verzoeker blijkt uit het gehoorverslag een duidelijke communicatiestoornis met de ondervrager inzake de vragen over de aanwezigheid van water en dammen in de buurt van zijn dorp. Verzoeker citeert in deze een passage uit het gehoorverslag. Wanneer gevraagd werd naar een rivier, antwoordde verzoeker duidend op stilstaand water. Vervolgens werd er doorgevraagd, zodat vraag en antwoord niet naadloos op elkaar aansluiten. Wanneer er een duidelijke vraag werd gesteld, gaf verzoeker een duidelijk antwoord. Verzoeker benadrukt dat hij weet, en dat dit ook uit het gehoorverslag blijkt, dat het meer voortkomt uit de Tigris. Hij gaf ook aan dat er naast zijn dorp water ligt.

Verzoeker stelt dat hij slechts tweemaal met zijn moeder boodschappen ging doen in Mosul. Waar er vaak genoteerd staat, heeft hij dit niet verklaard en berust dit op een misverstand. Verzoeker wist perfect uit te leggen welke route zij namen naar Mosul. Hij zegt dan nog in alle eerlijkheid dat er waarschijnlijk meerdere routes zijn doch dat hij deze niet kent.

Op basis van deze verklaringen kan men toch niet in alle redelijkheid concluderen dat verzoeker niet van Wanke afkomstig zou zijn. Hij is een simpele man wiens leven zich enkel in en rond dit dorp ontwikkelde. Hij ging slechts tot zijn tiende naar school.

Daarnaast blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker omtrent de situering en inrichting van zijn dorp enkele uitspraken deed die in de bestreden beslissing compleet buiten beschouwing worden gelaten. Hij kende de route naar Mosul, de omliggende dorpen, de burgemeester en de gouverneur en de dag van de inname van IS. Tevens kon hij een correcte plattegrond tekenen van het dorp.

Er wordt aan voorbijgegaan dat verzoeker zulke details kon noemen. De ondervrager stelde bovendien slechts weinig vragen over het dorp in verhouding met de bevraging over de ligging van water en dammen.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 6 EVRM, het recht op een eerlijk proces, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Hij merkt op dat het gehoorverslag zeer onzorgvuldig werd opgemaakt. Niet alleen vermeldt dit de identiteitsgegevens van een andere persoon dan verzoeker, doch tevens zijn de vragen en antwoorden dermate kort weergegeven dat de strekking van de vragen en antwoorden achteraf nog moeilijk te achterhalen zijn. Dit terwijl hem verweten wordt dat hij geen eenduidige antwoorden kon geven. Hoe de vragen exact werden gesteld en welke de precieze antwoorden van verzoeker waren, valt uit het gehoorverslag niet op te maken. Verzoeker merkt op dat een gehoorverslag ertoe dient om in het geval van een beroepsprocedure te kunnen achterhalen wat er precies gezegd is geweest en dit ter verdediging te kunnen aanwenden. Hij verwijst naar de reeds geciteerde passage uit het gehoorverslag en acht artikel 6 EVRM geschonden.

Verder benadrukt verzoeker dat er door de ondervrager disproportioneel veel aandacht werd besteed aan het water en de dammen in de omgeving. Daarnaast werd hem uitdrukkelijk te kennen gegeven dat de antwoorden op deze vragen doorslaggevend zouden zijn. Verzoeker verwijst naar de verloop van het gehoor bij het CGVS en verwijt het CGVS een tunnelvisie. Enkel de kennis over het water en de dammen wordt in overweging genomen. Dit wordt hem bovendien duidelijk gemaakt. Er werd onredelijk veel druk uitgeoefend om hem te laten verklaren dat hij niet van Wanke afkomstig is.

2.1.3. Verzoeker legt op 12 september 2016 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota drie bijkomende stukken neer om aan te tonen dat hij van Wanke afkomstig is (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft een attest van woonst, een aanvullend attest van het district waaruit blijkt dat verzoeker en twee familieleden nog steeds in Wanke geregistreerd staan en een attest van de directeur van het vluchtelingenkamp waar verzoeker voor zijn komst naar België verbleef. De naam van de directeur die op één van de attesten vermeld wordt, de heer Ali Mohammed Saleh, werd door verzoeker genoemd tijdens het gehoor bij het CGVS.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van de *sub* 2.1.3. vermelde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker met recht opmerkt dat het gehoorverslag van het CGVS de identiteitsgegevens vermeldt van een andere persoon dan verzoeker. Het gehoorverslag bevat immers zowel een andere naam als een andere geboortedatum als deze van verzoeker (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.1). Hoewel dit als een materiële vergissing kan worden aangemerkt, getuigt dit niet van een zorgvuldige opstelling van het gehoorverslag.

Dient voorts te worden gewezen op de inhoud van artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dat luidt als volgt: *“De notities van het gehoor zijn een trouwe weergave van de aan de asielzoeker gestelde vragen evenals van zijn verklaringen.”*

Verzoeker merkt in dit kader met recht op dat een gehoorverslag ertoe dient om te kunnen achterhalen wat er precies gezegd is geweest. De notities van het gehoor zijn immers niet alleen dienstig voor de ambtenaar van het CGVS om de beslissing te redigeren. Deze notities zijn in voorkomend geval ook essentiële stukken voor andere personen die in hun hoedanigheid (advocaat, rechter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Staatsraad, vertegenwoordiger UNHCR, ...) kennis moeten nemen van de asielmotieven en het relaas dat eraan ten grondslag ligt. De notities dienen aldus zorgvuldig te worden opgesteld zodat de inhoud van de vragen en antwoorden voor elke bevoegde persoon duidelijk is.

Verzoeker voert aan dat de vragen en antwoorden dermate kort zijn weergegeven dat hun strekking achteraf nog moeilijk te achterhalen is, en dit terwijl hem verweten wordt dat hij geen eenduidige antwoorden kon geven. Volgens verzoeker valt uit het gehoorverslag niet op te maken hoe de vragen exact werden gesteld en welke zijn precieze antwoorden waren. Ter illustratie citeert verzoeker een passage uit het gehoorverslag.

Verzoeker wordt in zijn betoog gevolgd door de Raad. Uit het gehoorverslag, onder meer uit de door verzoeker geciteerde passage, blijkt dat het gehoor in een gebrekkig en verhakeld Nederlands is opgesteld, dat vaak geen of foutieve zinsconstructies worden gehanteerd, dat een veelheid aan woorden is weggelaten en dat veelvuldig gebruik wordt gemaakt van afkortingen. Daardoor is het voor

de Raad onmogelijk om de precieze inhoud van de gestelde vragen en de gegeven antwoorden te achterhalen zonder deze zelf te moeten interpreteren. De plannen die tijdens het gehoor werden getekend vormen, gelet op de wijze waarop ze werden getekend, evenmin een nuttige basis om in de besluitvorming te betrekken. Zodoende is het onmogelijk om precies te duiden en afdoende te beoordelen wat er werd gezegd tijdens het gehoor.

Verzoeker voert aldus terecht de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 april 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS